

de skal gaa over til at være honorarlønnede, har Kirkeministeren talt om ensartede Forhold, og det store Spørgsmaal bliver i det kommende Udvalg at undersøge, om Forholdene er ensartede for en Kordegn i en mindre Provinsby og en Kordegn i København, saa man kan gaa til en ensartet Bedømmelse af deres Stilling. Der er et Punkt, der i allerhøjeste Grad taler for at gaa til honorarlønnede Kordegnstillinger i København, nemlig at ældre, veltjente Menighedsmedlemmer kan ansættes i de forskellige Kordegneembeder, og at ansætte ældre Folk med Pensionsret kan Staten nu en Gang ikke gaa med til. Det vilde betyde en Udgift, som vi ikke kan bære, og af den Grund er vi villige til at overveje velvilligt, hvad der af Ministeren er foreslaaet paa dette Felt.

Det er mærkeligt, at Kirkeministeren Gang paa Gang sammenligner Præsternes Forhold i København og Præsternes Forhold ude paa Landet. Han slaar jo gentagne Gange til Lyd for, at det fremsatte Lovforslag paa ingen Maade maa anses som hævendende den Uret, der igennem mange Aar er begaaet mod Præstestanden ude paa Landet. Jeg skal lade være at citere det, da Tidspunktet er saa fremrykket, og jeg er sikker paa, at den højtærede Kirkeminister vil understrege disse Ord igen. Det, som vi fra vor Side finder var det vigtigste i den højtærede Kirkeministers Fremsættelsestale, var, hvad han siger Sp. 3184 i det første Stykke: „Jeg vil gerne have Lov til for det høje Ting at paavise, at den Anskuelse efterhaanden har bredt sig i Befolkningen, at disse Lønninger vitterligt er for lave.“ Det er Grundlaget for det konservative Folkepartis Syn paa hele dette Lovforslag. Det er ogsaa det, der gaar igennem Menighedsraadenes Henvendelser til Kirkeministeren. Det er det, der skal bære denne Lov ændret eller uændret — det skal jeg ikke sige her —, men i alt Fald saaledes, at vore Præster i Provinsen og paa Landet virkelig faar en Stilling, som er økonomisk forsvarlig under de nuværende Forhold.

Jeg har allerede omtalt, at Staten ved disse Lovforslag tjener Penge, men disse Penge lægges gennem Kirkeskatten paa anden Maade over paa Befolkningen, trods det at Staten har et dobbelt Ansvar i dette Spørgsmaal, idet den først ved Inddragning af Degneembedernes Jorder, Boliger og faste Indtægter tog en Indtægt og dermed en Forpligtelse, som den senere har ladet gaa over til Menighederne. Ligeledes maa jeg her nævne, at man ved Tiendeafløsningen i høj Grad forrykkede det Grundlag for

Præstelønningerne, som havde bestaaet gennem mange Aarhundreder, saaledes at Staten fik den første Pligt til at være med til at bære disse Udgifter.

Jeg skal ikke paa dette sene Tidspunkt komme ind paa Enkeltheder, men vil kun gøre opmærksom paa, at de smaa Kapellanembeder i København ikke er taget med. Vi stiller os uhyre forstaaende overfor Forslaget om at skabe nogenlunde gode økonomiske Kaar for vore Præster i Folkekirken i Provinsen og paa Landet, og skønt vi ikke kan se, at der i det herhenhørende Lovforslag er Tale om nogen Nedskæring, ønsker vi alligevel at fremme dette Lovforslag paa den bedst mulige Maade.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 24. Marts, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Omlægning af Skat til Kommunerne i Skatteaaret 1927—28.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Udførsel af Tørmælk m. m.

3) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Midlertidig Bevillingslov for Finansaaret 1927—28.

4) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyligheden af samt Ændring i forskellige midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser m. v.

5) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lønningslov for Folkekirkens Tjenestemænd m. fl. i København og paa Frederiksberg.

6) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. af 30. Juni 1922.

Mødet hævet Kl. 5⁵⁵.